

Glas Naroda.

Cist slovenskih delavcev v Ameriki

Urednik: ZMAGOSLAV VALJAVEC.

Lastnik: FRANK SAKSER.

109 Greenwich St., New York City.

Na leto velja list za Ameriko \$3.
" " pol leta 1.50.
Za Evropo za vse leta . . gld. 7.50.
" " " pol leta gld. 3.75.
" " " četr leta . . gld. 1.80.
V Evropo pošiljamo list skupno dve številki.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemski nedelj v praznik.

GLAS NARODA

("Voice of the People")

Issued every day, except Sunday and Holidays.

Subscription yearly \$3.

Advertisements on agreement.

Za oglase de 10 vrstic se plača 80 centov.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne natisnijo.

Denar naj se blagovoli poslati po Money Order.

Pri spremembki kraja narodčenkov prosimo, da se nam tudi prejšnje bi vališče naznani, da hitrejje najdejo naslovnik.

Dopisom in pošiljatvam naredite naslov:

„GLAS NARODA“

109 Greenwich St., New York, City

— Telefon 3795 Cortlandt.

Posebno zasedanje kongresa.

Početkom tega tedna prične se posebno zasedanje kongresa. V svojem poročilu se bode predsednik Roosevelt pred vsemi skliceval na to, da je v zbornici potreba na vsak način sprejeti resolucijo, kjer je potrebna za potrjenje cubanske reproducitvene pogodbe, katero mora še senat potrditi, da postane pravoveljavna. O družih vprašanjih, ktera so bila tudi dočlena za posebno zasedanje kongresa, osobito o valutnem vprašanju, je sedaj vse vtičnolo, tako, da smo lahko uverjeni, da vsa ta vprašanja republikanskim vodjem našega kongresa ne delajo mnogo preglavice.

Valutno vprašanje toraj odpadlo. Predsednikov vpliv je namreč zelo hitro oslabel radi takozavnega konzervativizma republikanskih vadil našega senata, kajti oni tvorijo pravo republikansko stranko. Kar oni sklenejo, to se zgodi in zbornica ter predsednik zamoreta k večjemu le posamezne točke preinačiti in prav niz drugega.

Znani sindikat, v katerem so Hanna, Aldrich, Allison, Platt (Con.), Spooner in Procton, vladar skoraj nemojeno. Vsi ti senatorji so pa pravi zastopniki velikega kapitalizma, od katerega je republikanska stranka itak odvisna. Radi tega je tudi politika koristi teh mož le politika, korišči velikega kapitala. Oni morajo pred vsem čuvati koristi velikega kapitala, dasiravno oni saj nevideno zastopajo naše ljudstvo.

Prvi cubanskej pogodbi pa nastopata, kakor znano, trust sladkorja in trust tobaka. Tema trustoma se je posrečilo izposlovati, da so Z jed. države svojo Cubo uspešno dano obljubo nad 5 let zavlačevalo. Že samoto dokazuje, kako vsemogoci so trusti v republikanski stranki. Končno je senat po dolgotrajnih bojih, ratificiral cubansko pogodbo toda tako, da ne more postati pravomočna, dokler je tudi zbornica ne potrdi.

To se je zgodilo neposredno pred ustavnopravnem zaključku kongresa dne 4. marca tega leta. Predsednik Roosevelt je bil opravičen takoj na to sklicati posebno zasedanje kongresa, toda kaj tacega se ni upal, ker se je temu protivil senatov sindikat. Ako bi se takrat to posrečilo, bi prihranil Roosevelt Cubancem saj sedem mesecev. Toda, kakor rečeno, on se je bal vpljiva trustov in velikega kapitalizma, kjer je odločilen za njegovo zopetno izvolitev predsednikom.

Sedaj bodemo videli, bodo li Z jed. države poravnale ono, kar so pod svojo često dolžne poravnati.

Žalostne gospodarske posledice. Ogrsko kmetijsko zaradi slabih gospodarskih razmer vedno bolj propada. V mesecu avgustu samem ni bilo nič manj kakor 282 kmetij prodanih. Sodni stroški sumi so znašali \$6,875 K. Letos je bilo prodanih 2139 posestev in sodni stroški so znašali 630,704 K. Nič boljše ni stanje obračuta. V Budimpešti je bilo leta 1902 samo 5721 trgovin odprtih v primeri s 7516 v letu 1901. 3659 obrtnikov pa je moral zapreti svoje prodajalne. Velika škoda bode zdiela nadomestne rezervnike na Ogrskem, aki zbornici ne bode kmalu dovolila naborov. Prigodi se namreč lahko, da država odpusti tretjeletnike in po-klici nadomestne rezervnike v aktivno službo. Kakor se poroča, se je dosedaj objavljalo 523 prostovoljev in sicer 467 Nemcev, 50 Rumuncov in 6 Srbov.

Čudna operacija. Profesor dr. Büdinger na Dunaju je operiral nedavno v tamnošni bolnični nekoga 50letnega trgovca iz ogrskega Hradisca. Trgovec je bil že pred dvajsetimi leti obstrelen. Krogle mu je ostala v životu in vse čas ni čutil nikacih bolečin. Zadnjih ga je zadelejo pa celem telesu boleti, posebeno pa na onem mestu, kjer je tičala krogla. Podal se je takoj na Dunaj, kjer so ga operirali s pomočjo Röntgentovih žarkov.

Ciganska druhal na Dolenskem in Štajerskem.

Poročano je bilo po raznih časnikih že leta 1894, da se ob mejah Štajerske, Kranjske, Hrvatske in Ogrske klati neka ciganska druhal, ki se posebno držnostjo uganja razne tativne. Ta je v jedini noči vložila v treh vaseh, a to ni bilo samo eden slučaj. Prvič se to cigansko druhal zaledili leta 1898 orožniki iz Metlike v hosti pri Karlovem, in sicer Janko Jožefu, Janko Nikoliču, Jure Kovaču, Imbru Jurkoviču, Antonu Markoviču in Josipu Heina. Aretovanec so oddali sodišču v Karlovem. Nabrali so takrat dva vozova blaga, ki je bilo vkradeno v raznih krajih. Spravljeno pa je bilo to blago v nalači za to pravljjenih podzemeljskih rovov v hosti. Ker je bilo dovoljeno iztriranje, so zamegli, da so zamogli uti se prvoč iz zapora. Z zavestjo, da so prekanjeni, so nastopili s posebno držnostjo v kočevskem okraju. Kočevje je bilo takrat nekoliko noči na nogah. Zasledovali so to druhal orožniki, mestni stražniki, finančna straža in ognjegasci. Kljub temu je bilo v pivovarni vkradeno mnogo denarja. Ker se je na ciganska sodrža čutila prepovedana, zapustila je kot kafra Kranjsko in se prikazala na Štajerskem. Kar se je godilo na Kranjskem, začelo se je goditi na Štajerskem in Nižje-Avstrijskem. Zasačeni so bili cigani zoper blizu Brucka ob Litvi. Tu se je vnel hud boj. Cigani so rabili puške in revolverje. Pri tem boju zadet in težko ranjen je bil jeden orožnik. Vendar pa se je takrat posrečilo vjeti cigana, kjer sta bila oddana sodišču. Nastal je mir. Kar naenkrat ob začetku leta 1903 se prikaže na teljuba družba zoper v kriškem okraju. Strašila in begala je ljudi brezkega, celjskega in novomeškega okraja. Orožniki iz Novega mesta, Jetlička, Gaspri, Simšič in Rozman, so dne 6. junija zvečer zasečili druhal pri Ratežu. Cigani so zbežali v hest in se poskrigli. Orožniki takrat niso dobili nikogar, dusi so streljali za uzmoviti. Ne dolgo potem se je začelo strašiti okolu Metlike in ob hrvatski meji. Sled pa je izgrnil pri Sv. Nedelji. Naenkrat so zoper pokazali svoje dolge prste na Spodnjem Štajerskem in se pomaknili proti Litiji. Od tod so se podali zoper v kočevski okraj in dalje proti Črnomlju. Dne 11. okt. so bili pa zoper pri Mirni peči. Na Velikem Kalu in Malem Vrhu jim je dišala prasičja pečenka. Zadavili so dva prasiča. V nedeljo pa so imeli suho grlo in so si ga namakali pri Drenjanu na Jablanu. Popoldne so se potrili na Veliki Kal kupovat živino. A do tega jih je bilo malo mar. Ogledati so si marveč okolic, da bi pri priložnosti lahko zastonj kupili. Pomeniti moramo, da je v tej hiši 1000 vslužbencev, za katere se mora trikrat na dan kuhati in jih pusti dobro postreći. Najmanjši lonec v tej kuhinji drži 75 litrov, največji pa 275 litrov. Vsako jutro se kuha 750 litrov kave, če se pa za zajutrek napravi jočja jed, porabi se 7800 jajec. V kuhinji je 60 kuharjev in 100 poslovnikov.

Poklic francoskih žen. Polovica francoskega ženstva si sama služi kruhi. Zo statistiki je na Francoskem: 450 ženskih lekarjev, 519 pisateljev, 3600 slikarjev in skulptur, 3500 gledaliških igralk, 30,000 modistinj, 50,000 državnih vslužben, 95,000 vabljatelic, 100,000 učiteljev, 245,000 trgovk, 500,000 rentir, 600,000 tovarniških delavk, 650,000 služkinj, 950,000 živilj in 2,700,000 delavk na kmetijah.

Evropske in druge vesti.

Belgrad, 8. nov. Kralj Peter že dalj časa baje namerava odstopiti. Srbija je skušala dobiti na Danaju večje posojilo, kar se je pa ni posrečilo, kajti Avstrija sama ničesar nimata.

Sofija, Bolgarska, 8. nov. Semkaj se poroča iz Carigrada, da bode sultani v par dnevi izdal irado, s ktero bude proglašen splošno amnestijo za macedonske vstave.

Budimpešta, 8. nov. Predsednik poslanske zbornice je bil izvoljen Dezső Péceli in podpredsednikom Imre Jakababyl.

Rim, 8. nov. Ruska vlada je vsled pripravljenje italijanske vlade odpovala tukajnjega svojega poslanika A. L. Neliđova. On je namreč v prve vrsti odgovoren za to, da car Nikolaj ni prišel v Rim. Njegovim naslednikom je imenovan knez Urusov, sedanji ruski poslanec v Parizu.

Barcelona, 8. nov. Tu so zaprli več anarhistov in zaplenili mnogo dimnita, kakor tudi napravo za izdelovanje dimnitičnih nabojov. Več anarhistov je zginilo iz Barcelone in policija je mnenja, da bode zasledila veliko zatočitev.

London, 8. nov. V Cornwellu so našli na nekem vlačku predsednika družbe arhitektov, Sylvana Trevalia, mrtvega. Pokojnik se je ustrelil.

Dunaj, 9. nov. Tukaj se vedno bolj agitira za in proti zapadnu Avstrije, oziroma za novo delitev vojašta, po narodnostih. Kakor znano, je Lueger, župan tukajnjega mesta kritiziral nektere madjarske profesorje.

Radi tega so sedaj dijaki zoper priredili velike demonstracije proti "srčanskim socijalistom". Luegerjanci so moralni bežati, na kar je zoper začel malo.

Berlin, 9. nov. Na Dunaju krožijo vesti, da sta Nemčija in Rusija sklenili zvezo na iztoku. Toda vse je to resnično.

Paris, 9. nov. Velika senzacijo je povzročil tukaj princ Robert de Broglie, kjer je neznan kam zginil. Nedavno je vlel iz očetovske hiše, in

do sedaj ga še niso našli. Prince se je pred dvema leta, ko je bil star 20 let, oženil z krasno vdovo grofico Fleury, noj Des Landes, ne da bi kdo o tem kaj vedel. Njegovi starši so pa potem, ko so o poroki zvedeli, izpostavili ločitev mladega princa. Sedaj je najbrže bežal k svoji soprogi.

Peking 9. nov. Cesarska vdova je sprejela v avdijenco princa Su, dednega princa iz Mukdena, kjer ima velike dedne posesti dinastije Mandžu, ktere so si pa sedaj Rusi ravnili. On je uporabil cesarici, naj goji proti Rusiji trdovratno politiko, in naj se Kitajska približa Japonski. Tudi želi princ, da se ohrani kitajski suverenitet v Mandžuriji, da se vstanovi zveza z Japonsko in da se prične v slučaju potrebe vojska vrati — Rusiji.

GLAS NARODA

prodaja po 1 cent številko:

Anton Bobek, poslovodja podružnice Frank Sakser, 1778 St. Clair St., Cleveland, Ohio.

Chas. Derganc, 215 N. Congress St., Kenosha, Wis.

John Sustarič, 1208 N. Centre St., Joliet, Ill.

Frank Gabrena, 519 Power St., Johnstown, Pa.

Ako želi kdo rojakov list prodajati, naj se oglesi pri upravnosti.

Kranjsko slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

v Forest City, Penna.

Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v Pensylvaniji.

ODBORNKI:

Predsednik: JOSIP ZALAR, P. O. Box 547, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSIP ŽIDAN, P. O. Box 478, Forest City, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, P. O. Box 607, Forest City, Pa.
II. tajnik: IVAN ŽIGAN, P. O. Box 575, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIC, P. O. Box 537, Forest City, Pa.

GOSPODARJE I IN RAČUNSKI ODBOR:

JOSIP BUCINELI star., P. O. Box 591, Forest City, Pa.
ANTON OVEN, P. O. Box 537, Forest City, Pa.
IVAN OSALIN, P. O. Box 492, Forest City, Pa.
JOSIP GORENC, P. O. Box 569, Forest City, Pa.

POROTNI ODBOR:

JOSIP BUCINELI ml., P. O. Box 591, Forest City, Pa.
KAROL ZALAR, P. O. Box 28, Forest City, Pa.
IVAN OPEKA, P. O. Box 626, Forest City, Pa.
PRIMOŽ MATOS, P. O. Box 652, Forest City, Pa.

Dopisi naj se pošljajo I. tajniku: John Telban, P. O. Box 607, Forest City, Pa.

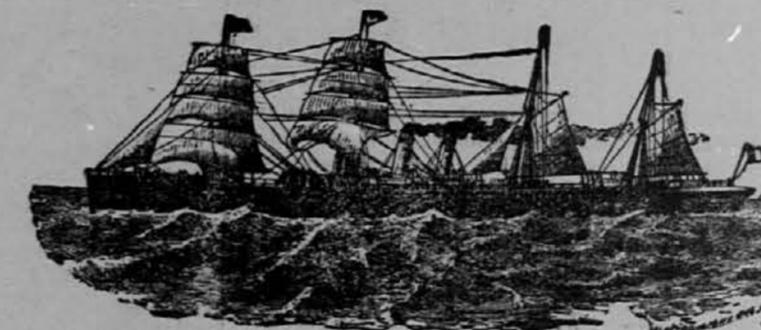
Društveno glasilo je "Glas Naroda".

Frank Sakser

109 Greenwich Street., New York, N. Y.

USTANOVLJENO LETA 1893.

USTANOVLJENO LETA 1893.

DENARJE

pošiljam najceneje in najhitreje v staro domovino. Milijone kron pošljem vsako leto Slovencem in Hrvatom domu in ni čuti glasu o nepravilnosti! Kaka redka pomota se pa dogodi vsled slabo pisanih naslovov in pošti.

Sedaj pošljem 100 kron za \$20.45

in 15 centov poštarine, bodisi da kdo pošije \$5 ali \$500.

PAROBRODNE LISTKE

prodajam po izvirnih cenah in potnikom kolikor mogoče olajšam trud in skrbi. Vsakdo naj mi javi, po katerj zelenjini in kdelj pride v New York in soliden in cen hotil. Ako kdo sam pride v New York na kako zelenjisko postajo in se ne v kam obrniti, naj gré na postajo k telefonu in poklici 3795 Cortlandt, ali connect three seven nine five Cortlandt in potem se z nami slovenski pogovori ter pridemo ponj. Za telefon se plača 25 centov in prihrani dolarje. To je zelo važno!

Z veleštvanjem

FRANK SAKSER,

109 GREENWICH ST., NEW YORK, N. Y.

Vsakdo naj pazi na hišno številko 109 in se naj ne pusti pregovoriti, da je druga številka vse eno. V tem

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: JOHN HABJAN, P. O. Box 303, Ely, Minn.
Podpredsednik: JOHN KERŠIŠNIK, P. O. Box 138, Federal, Pa.
I. tajnik: JURIJ L. BROZIČ, Ely, Minn.
II. tajnik: ANTON GERZIN, 2137 Log St., Calumet, Mich.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

JOSIP PERKO, 1795 St. Clair St., Cleveland, Ohio.
IVAN GERM, 1103 Cherry Alley, Braddock, Pa.
IVAN PRIMOŽIČ, P. O. Box 114, Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

MIHAILO KLOBUČAR, 115 7th St., Calumet, Mich.
JAKOB ZABUKOVEC, 5102 Butler St., Pittsburgh, Pa.
JURIJ BROZIČ, Ely, Minn.

Dopisi naj se blagovolijo pošiljati na I. tajnika: Geo. L. Brozich, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem.
Dnarne pošiljatve naj se pošljajo blagajniku Ivan Govže, P. O. Box 105, Ely, Minn. in po svojem zastopniku.

Društveno glasilo je „GLAS NARODA“.

Drobnosti.

V Ameriko se je odpeljalo dne 23. okt. ponoči z južnega kolodvora v Ljubljani 20 izseljencev.

Iz pred sodišča. Kazenske razprave pri ljubljanskem deželnemu sodišču. Valentin Ažbe, posestnikov sin na Mlaki, je ponoči dne 9. vel. srpanja t. l. Janeza Gartnerja, ko se je vrnil iz Raven, kamor je šel dekleta klicat, na Križu pri Mlaki v prepriju z nožem sunil v desno nadlehlino in ga tudi na trebuhi z vreznino lahko poškodoval; obsojen je bil na 4 mesece težke ječe. — Uršula Stergar, posestnikova žena v Gorušah, je 27. vel. srpanja Marija Dijk uit zaklenjene omare vzela denarnico z gotovino 140 K in steklenico špiritu. Obdolžniku je spopetka dejanje tajila, končno se je pa udala, da je res ona to reči izmagnila; obsojena je bila na 4 mesece težke ječe. — Marija Hiršman, posestnikova žena na Krtini, je v jezi, da ji je Jožef Flegar očital, da mu je več zapisala, ker je zapil, tega s smetišnicu po glavi udarila tako, da mu je bila kost stisnjena; sodišče jo je obsojilo na tri tedne ječe. — Kovačna pomočnika Anton Ambrožič in Janez Pretnar v Grabčah, sta ribarsku čuvaju kranjske obrtniške družbe. Janezu Logarju, o priliki, ko je zasačil kovačkega učenca Matevža Jana dne 30. vel. travna pri ribokraji v potoku Radovna in koju je vprašal za fantovo ime, temu odgovorila "črno na belo", nato ga zmerjala. Ambrožič mu je grozil, če bode to zadevo ovadil, da bo na kose droben. Pretnar mu je še vrh tega grozil, da će se hitro stran ne pobere, da mu bode žal. Sodišče je vsakega obsojilo na tri mesece ječe. — Anton Miklavčič, kajzarjev sin v Brebovici, je bil na sumu, da je nekega dne meseca kimovca t. l. Jakobu Cankarju iz zaklenjene omare vzel listnico z vsebino 120 K. Ker se pa tativna ni zamogla obdolženom dokazati, ga je sodišče od obtožbe oprištlo.

Nevaren tat. Dne 23. okt. popoldne so pripeljali orožniki iz Škofije Loke v Ljubljano nevarnega tatu Josipa Preka, rojenega l. 1866 v Šmartnem pod Smarno goro in tjejkaj pristojnega, katerega je sodišče že dlje časa zasedovalo. Prek je del 2. decembra 1896 v Ljubljani pri tavnini zaslužen in aretovan. Ko sta ga policijska stražnika gnula takrat v zapor, je uklenjen potegnil revolver iz žepa in streljal na stražnika ter jima ušeč. Revolver in okulu 100 K denarja je bil ukradel posestniku Petru Korenčanu v Verzdencu pri Horjulu. Prek se je klatil do letos po Švici in po Italiji. Letos je prišel zopet na Kranjsko in je zopet takaj kradel. V zaporu tajti svoje pravo imo in prav, da je Anton Pupov iz Polačne pri Vidmu na Laščem.

Raznosterosti iz litijskoga okraja. Vinska trgatev je končana. Vina je letos mnogo manj kot lansko leto, a ker je bilo grozdje polnoma dozorelo, bo letošnji pridelek mnogo boljši od lanskega. — Mrtevca, ki so ga našli pod Št. Jurjem, so pokopalni na pokopališču v Šmartnem. Do sedaj ga še ni mogel nikdo spoznati, od kod bi bil. Najbrže je bil kak prosjak, ki je začel te kraje. — Veliko tativ se je izvršilo zadnji čas po litijskem in smarskem polju. Največ je bilo pokrajenih zeljnatih glav. Eni sami družini so neznami uzmivoči odnesli 70 glav. — V litijski zapor so pripeljali orožniki dne 22. okt. 2 mlada fanta, ki sta na sumu, da sta izvršila razne tativine. Oba postopača bosta godna za prisilno delavnico.

Štrajk v Podrožčici. Iz Celovca 23. okt. Iz Podrožčice se popoča, da so tam začeli delavci najnižje vrste z štrajkom. Vzrok so pre-

v pasti se nahajajoči turist divji lovec, ga je hotel na mestu vstreljen. Havlas je imel jedva še toliko moči, da je gozdarju pojasnil svoj položaj. Past mu je zdrobila celo nogo, da mu jo bodo morali najbrže odrezati.

Razne hrvatske novice. — Umor na paši. Dne 17. okt. popoldne je zaspal deček Bože Jakšić iz Glagova v okraju Gračacem, na pašnici nedaleč od vasi. Doslej nepoznani zločinec se je pripeljal do dečka, sprožil nanj ostro nabite puške in ga na mestu ubil. — Nesreča na morju. Neko jadranci, ki jo je vodil Natale Ivanov, je blizu pristanišča Lukorana zgrabil močan veter in jo prevrnil. Kmetje iz Lukorana, ki so bili na krovu, so vsi popadali v morje. Devet so jih resili, pet jih je pa utonilo. — Za zvišanje učiteljskih plač je dobil dež. zbor dalmatinški dosedaj 137 peticij 6315 podpis. — Radi demonstracij na brodskem kolodvoru toži državno pravdništvo 24 osob zločina javnega nasilstva. — Učenec tukajšnjeg trgovske šole, mohamedane Mohamed Kurt, je postal član zagrebškega gledališča. — Umrl je v Otoču zdravnik H. Vuksa, rodom Čeh, v 76. letu svoje starosti. — Dražava voda. V Trogirske Zagori v Dalmaciji se prodajalo na dan proščenja liter vina po 14 novčičev, liter voda pa po — 12 novčičev.

"Pošten" najditelj! V velikih lepkah je bilo zadnjih v Parizu citati na vseh voglih: "V Avenue de l'Opera se je zgubila denarnica z 10,000 frankov v bankovci. Pošteni najditelj dobi v Rue Rivoli štev... 500 frankov nagrade." Naslednjega dne pa je dobil mož, ki je denar izgubil — jako bogat financer — takole pismo: "Na Vaš prijazni javni okliki si Vam usojam uljudno poročati, da sem jaz našel tistih 10,000 frankov in da mi zelo relativni posjem o poštenosti dovoljuje, da si to lastnost tudi jaz sam lastim. Z Vami vred odkritosrčno obžalujem bridko izgubo, ki Vas je zadela. Ker Vem, da ste za tisti red, ki ga nosite na prsih, pred kratkim časom izdali skoraj prav toliko denarja, za red, ki bi ga smeli nositi samo tisti, ki se odlikujejo s krščanskimi v človekovejšnjimi krepomstmi, zato mislim, da boste meni prav radi in z veseljem prepričali najdenih 10,000 frankov. Zagotovljam Vas, da je denar pri meni prav dobro shranjen in Vam obžubujem, da ga bom obrnil v prav koristne namene. Da Vam tudi jaz izkažem malo vslugo in se Vam po kažem hvaležnega, zato se tisti nagrađi, ki sem jo zaslužil, ker sem našel denar, popolnoma odpovedujem, in Vam dajem do teh 500 frankov vse pravice, da lahko ž njimi razpolagate kakor sami hočete."

Nevrašen glasbenik. Slovečemu glasbeniku Rossiniju je obljubil portugalski kralj Luís meh najboljšega portugalskega vina. Glasbenik je čakal, toda vina ni bilo. Rossini pa ni bil mož, ki bi dopustil, da se dana obljuba ne izpolni. Vzel je pero v roko, ter pisal kralju: "Obljubili ste mi nekaj vina, gospod, a vino še ni došlo. Vaša Veličanstvo potovno ni pozabilo na obljubo, kajti vladarji ne pozabijo nikdar. Toda dovolite mi, da Vas opomnim, da sem star, in da v moji starosti ni zgubljati nič česa več." — Tudi glasbenik Liszt ni poznal strahu pred vladarji. Car Nikolaj ga je nekega dne pozval naj mu kaj igra na klavirju. Toda med igranjem se je začel car pogovarjati s svojim pobočnikom. Liszt pa je takoj prenehal igrati. Car je dal vprašati za vzrok. Liszt je odgovoril: "Kadar car govori, mora vse molčati!"

Sluga kraljice Viktorije. V parku kraljevega gradu Balmoral je stal do zadnjega časa mramornat spomenik nekega Johna Browna. Brown je bil pred kakimi 20. leti najzaupnejši sluga vdove kraljice Viktorije. Kadars se je kraljica kam peljala, je vedno sedel za njo, a pri pejsprehodih ji je nosil ogrinjalo in dežnik. Bil je pri kraljici v taki veljavni, da je smel napram mladim princem in princezinkam nastopati naravnost surovo in jim dajati ukaze. Bil pa je baje lep mož. Ko je ta verni "sluga" umrl, dala mu je kraljica iz mramorja izklesati doprsní kip ter ga postaviti v parku tako, da ga je mogla vedno gledati pri oknu. Ko je zasedel angleški prestol kralj Edward, bila mu je prva skrb, da je spomenik odstranil ter ga poslal sorodnikom pokojnika. Tudi krasno hiso, ki jo je podarila kraljica svojemu služi, je kralj odkupil od Brownovih sorodnikov ter namestil v njej svoje služabništvo.

Pijano govedo. Pri veliki grajskiški žganjarni v Stöllnu v Havelazu so pomotoma izpustili v korito, kjer se je napajala živila, spirit. Živila se je hudo opijanila. Krave so divjale po hlevih, kakor more ter se niso pustile molzti, še hujše pa so gospodarili vpreženi voli. Pripetilo se je več nesreč. Drugi dan je imelo vse govedo vidnega "mačka".

Razne male novice. — V Jaroslavu je rekrut Blouzinski umoril v spanju nekega desetnika in razvodnika, ker sta grdo ž njim ravna. — Samomor medicinke. V Vid-

mu je skočila s tretjega nadstropja ter se ubila 34letna slušateljica medicine na graškem vseučilišču, Julija Milkovič. Pred tremi leti se je ločila od svojega moža, ki ji ni hotel potem plačati alimentacije, vselej česar je živel v bedi. — Ustrelila se je v Pulju 23letna Amalija Odomeirek iz Grada. — Zaradi italijanske razprave pri sodišču v Bolcanu je pribilo prebivalstvo predsedniku mačjo godbo. — Vlak je obtičal v snegu bližu mesta Tarnopola. — Nemški cesar občil v blatu. Na nekem lov blizu Berolina je cesar Viljem zagrizal v močvirje ter obtičal do pasu v blatu. Ko so cesarja spravili srečno iz blata, prišlo je takoj 60 pionirjev z častnikom, ki morajo močvirje izsustiti. — Nenadavna razsodba. Vojno sodišče v Brugu na Nizozemskem je pri drugi obravnavi oprostilo tri vojake, ki so prinesli v vojašnico posvečeno hostijo ter z njimi burke uganjali. V razsodbi se pravi, da je to početje sicer graje vredno, toda kaznivo ni, ker jamicu ustavno pravo za svobodno mišljenje.

Knjige države sv. Morija so doseglo in sicer: 1. Zgodba sv. pisma 10. snopič; 2. Pamet in vera. II. del; 3. Domaci vtrtar; 4. Kelmorjan; 5. Slovenske večnice 55. zvezek; 6. Koledar za leto 1904.

Vsi so rojaki, ki so knjige pri nas naročili, jih dobē v teku par dni deloma po pošti registrirano, deloma po eksprez. Ako se je kdo med letom presebil, naj nam blagovoli odmah naročiti, da ne bodo knjige okolu posljane, ker se rado kaj zgubi in treba dvakrat plačati poštarino.

Naročili smo 200 iztisov več in jih prodajamo po \$1.30, dokler zaloga ne poide. Naročiti je takoj dodati delno, to je poštno nakaznico ali ček.

Upravnštvo "Glas Naroda".

Dober in pošten Slovence, zmožen v podučevanju

GODBE IN PETJA,

Jobi službo pri slovenskem bralnem društvu v Forest City, Pa. Več pove tajnik: Jos. Zalar, Box 547, Forest City, Pa. (9-11-11)

POSESTVO NA PRODAJ.

V Radovici pri Metliki je na prodaj iz prsta roke vsled smrti posestvo, obsezočje 52 oralov; lepa hiša, z visokimi sobami; v prvem nadstropju so tri sobe, kuhinja, shramba pod streho lepa soba in podstrešje, pripravljeno za kupčijo s sadjem. V pritličju tri lepe kleti, jedna pripravljena za mesnice, ker leži proti severu; dalje dve shrambi za vozove, dva hleva; velik skedenj za 500—600 centov krme. Poleg hiše je lep vrt s sadnim drevjem, koncem vrta hiša z jedno sobo, kuhinja, poleg te velika žitница. Pri posestvu je velik vinograd, velik del obdelan z novimi tritnimi polje. Poleg je dobro gnojeno brez kamenja, se lahko lepo orje; njive so blizu hiše in je vse lahko nadzorovati; leže blizu ceste, zato je dovozno gnojje lahko in enako odvajanje pridelkov. Vse je pripravljeno za podjetnega človeka, za kako trgovino, gostilno, mesnico itd. Vse posestvo se nahaja na Kranjskem. Gozd z bukovjem obseza 16 oralov; travniki 15/2 oral, dajo 450—500 stotov sena, gozdči daje na leto za 30—35 voz kolov za vinograde. Vse posestvo se lahko takoj prepiše kupcu, ker so z upuščinske obravnavne končane, cena je 22,000 gold. ali 44,000 kron. Več pove upravnštvo "Glas Naroda".

k

APOLONIJA ŠPEC naj naznani svoje bivanje: Ivan Kraker, 2650 Fond du Lac Ave., Milwaukee, Wis. (7-10-11)

KJE JE?

John Gersetich, star 20 let; minolo spomlad je bil v Bradley, Ill., v Ameriki je nekaj nad dve leti. Za njegov je naslov bi rad zvedel: Frank Lamut, Box 167, Manitowoc, Mich. (7-9-11)

POZOR!
rojaki v Pittsburghu in okolici
Najbolje storiti, ako kupiš nekaj delnic "avstro-ameriškega stavbenega in poslovnega društva", 5136 Ruby St. v Pittsburghu. Pa, kajti z malo vlogo zamoreč prihraniti mnogo in prekreti si svoj dom. Podjetje je solidno! (1jan04)

POZOR!
rojaki v Pittsburghu in okolici
Najbolje storiti, ako kupiš nekaj delnic "avstro-ameriškega stavbenega in poslovnega društva", 5136 Ruby St. v Pittsburghu. Pa, kajti z malo vlogo zamoreč prihraniti mnogo in prekreti si svoj dom. Podjetje je solidno! (1jan04)

POZOR!
rojaki v Pittsburghu in okolici
Najbolje storiti, ako kupiš nekaj delnic "avstro-ameriškega stavbenega in poslovnega društva", 5136 Ruby St. v Pittsburghu. Pa, kajti z malo vlogo zamoreč prihraniti mnogo in prekreti si svoj dom. Podjetje je solidno! (1jan04)

POZOR!
rojaki v Pittsburghu in okolici
Najbolje storiti, ako kupiš nekaj delnic "avstro-ameriškega stavbenega in poslovnega društva", 5136 Ruby St. v Pittsburghu. Pa, kajti z malo vlogo zamoreč prihraniti mnogo in prekreti si svoj dom. Podjetje je solidno! (1jan04)

POZOR!
rojaki v Pittsburghu in okolici
Najbolje storiti, ako kupiš nekaj delnic "avstro-ameriškega stavbenega in poslovnega društva", 5136 Ruby St. v Pittsburghu. Pa, kajti z malo vlogo zamoreč prihraniti mnogo in prekreti si svoj dom. Podjetje je solidno! (1jan04)

POZOR!
rojaki v Pittsburghu in okolici
Najbolje storiti, ako kupiš nekaj delnic "avstro-ameriškega stavbenega in poslovnega društva", 5136 Ruby St. v Pittsburghu. Pa, kajti z malo vlogo zamoreč prihraniti mnogo in prekreti si svoj dom. Podjetje je solidno! (1jan04)

POZOR!
rojaki v Pittsburghu in okolici
Najbolje storiti, ako kupiš nekaj delnic "avstro-ameriškega stavbenega in poslovnega društva", 5136 Ruby St. v Pittsburghu. Pa, kajti z malo vlogo zamoreč prihraniti mnogo in prekreti si svoj dom. Podjetje je solidno! (1jan04)

POZOR!
rojaki v Pittsburghu in okolici
Najbolje storiti, ako kupiš nekaj delnic "avstro-ameriškega stavbenega in poslovnega društva", 5136 Ruby St. v Pittsburghu. Pa, kajti z malo vlogo zamoreč prihraniti mnogo in prekreti si svoj dom. Podjetje je solidno! (1jan04)

POZOR!
rojaki v Pittsburghu in okolici
Najbolje storiti, ako kupiš nekaj delnic "avstro-ameriškega stavbenega in poslovnega društva", 5136 Ruby St. v Pittsburghu. Pa, kajti z malo vlogo zamoreč prihraniti mnogo in prekreti si svoj dom. Podjetje je solidno! (1jan04)

POZOR!
rojaki v Pittsburghu in okolici
Najbolje storiti, ako kupiš nekaj delnic "avstro-ameriškega stavbenega in poslovnega društ

Pomladanski vetrovi.

Povest iz časov francoskih vojsk.

(Dalej.)

Na jugovzhodnej strani farne vasi stala je blizu ceste na nizkem pobrdju majhna, že na pol raztrgana koča, da se je njenja prebivalka, stara, gluba Tomička v resnici bala, da ne bi hroma pod zemljo zlezla. Tja je peljal Dobriha svoji varovanki, vedoč, da ju tamkaj ne bode nihče iskal; vojaki ne bodo tudi hodili, kjer pelje pot z Lipnice po nasprotni, zahodnej strani. "Čez dobro uro", dejal je Ljudmili, odhajajoč, "pride po Vas župnikov hlapec z vozom. Bodite brez strahu! Ko bi se Vam utegnilo kaj žalega pripetiti, vedita, da sem jaz, da je pomoč bližu."

To spregovorivši, se naglo zopet na pot zadrža, ter hiti, kolikor je mogoč, v sosednjo bližnjo vas k mairiju.

"Maire, čujte! Ali ne greste danes loviti?" vpraša mairija Dobriha v sobo stopivši.

"Seveda! Vojaki me že tukaj čakajo. Ali ne vem kam, ker so se vse mladi ljudje poskrili."

"Jaz vam za dobro divjačino", pravi Dobriha.

"Kje neki?"

"Lipniški strežaj bi bil za Vas, kar kor navlača. Gospoda so zaprli, gošpa je utekla, torej nima sedaj nobenega opravka več na Lipnici."

"Toda njega gotovo major potrebuje", odgovori maire.

"Ali Vam je zaradi tega kaj ukazalo?"

"Ničesar ne! Vendar mislim, da ne spodobi na Lipnico v obližju majorja loviti."

"Ni potreba na Lipnico hoditi", odvrne Dobriha. "Ob desetih bode strežaj same — tam na cesti pri vasi stal."

"To pa to! Na cesti ne bode težavno. Naj si major pa kakega družega človeka poišče, da mu bode stregel. Jaz moram novincev nabrat!"

"Torej le hitro odrinimo, da ne zadržimo", priganja Dobriha.

Nad vaso v gozdu pri cesti so vojaki z mairjem in Dobriho prezeli na svojo žrtve. Niso dolgo čakali. Kmalo se prikaže neki voz, katerega je pet ali šest mož spremjal. Tik gozda voz z voznikom postoji, možje si nekaj pošepečeo, nato pa tiko odidejo proti vasi.

Ničesar hudega se nadaje, sedel je strežaj na vozu zelo pričakujč, kak izid bode ta napad imel. Hipoma planejo iz gozda vojaki, zgrabijo in uklejeno strežajo, na to ga pa siloma gor po cesti tirajo. Strežaj je prasil, vpil, na majorja se skliceval, vse to ni nič pomagalo. Vojaki so storili, kar jim je maire vevel, maire pa ni imel zaradi strežaja nikakih ukazov. Nihče ni torej njegovega vpitja in njegovih prošenj poslušal; vojaki so ga, kakor vsacega novinca, takoj proti Ljubljani odveldi. Na vrhu gore je čakal Lovre, ki je bil za vožnjo najet. Pri meji ob cesti je sedel; strežaj ga je brž zapalil, ko je mimo njega šel. "Vse je zgubljeno", dejal mu je žalostnim glasom. "Beži domu in se skrij, da tudi tebe ne ujamejo!"

Dobriha je ostal z mairjem na cesti pri vozu. Ko so vojaki s strežajem v noči in temi izgrinilli, da ni bilo nikogar več čuti, začel je maire popraševati, kaj bi se na tem vozom zdaj naredilo. Dobriha ga prime za roko, rekoč: "Mislim, da ste z vsehom današnjega lava zadovoljni. Za plačilo storite mi pa tudi Vi ljubav! Peljite ta voz zdaj precej v vas k župniku! On ga že pričakuje. Recite mu, da mu ga ju pošljem, da je to tisti voz, katerega bode on nocoj potreboval. Prosim, ustrezite meni in župniku!"

Maire se ni prav nič obotavljaj. Sedel je na voz, ki je takoj zdržal proti vasi. Ko bi bil mož vedel, kam se je peljal, in kdo si je sprva najel ta voz, Bog zna, ako bi bil res tako postrežljiv!

Dobriha je od daleč sledil, da bi videl, kaj se bode sedaj v vasi godilo. Dobro je hotel paziti, da bi takoj pri rokah in bi gospoj v sili pomagal, kolikor bi bilo mogoče, če bi se kateri, izmed majorjevih služabnikov na drugo vas proti Tomičkine koči obrnil.

Ko se je maire pripeljal do župniške hiše, privezel je konja na dvor, sam pa je stopil k hiši na prag, da bi na vrata potkal in posle zbulil. A začudil se je, ko je našel vežna vrata na cestnej strani odprtta. Saj je vendar že davno deset odbil! Ko je pa večno stopil, zapazil je slab svit, ki mu je iz kota na desnej strani nasproti bliščel. Plaho pogleda tja bolj natanko in kmalo razloči v kotu velikega moža z majhno leščerbo v roki, okoli njega pa grčo bradatih in čudno našemljenih mških postav, ki so stale pred vrati bližnje sohe.

"Čemu si sem voz pripeljal?" zadele se neki osoren glas, da so mnirju kosti sklepeta. Ta glas je že nekje čul, samo ne ve prav kje. To pa ve, da ga je takrat prav groza bilo.

"To ni on! Tuj človek je", zašli je drug glas.

"Primitate ga", veli prvi glas. Prej ko se je maire zavedel, držala ga je trda pest za vrat. Toda strah je mož moč podvijil, s silo se otreslo svojega napadnika, kakor blisk skoči čez vrata na cesto.

"Tolovaji, razbojniki! Pomagajte! Župnika hočejo zaklati", vpije maire preplašen ter po cesti teka gori in dol.

Tam pa tam se odpre kako okno, zmrsene in zaspene glave vprašujejo, kaj da je; nekteri može pridejo na cesto gledat in popravljati. Toda to še mairiju ni bilo dovolj. K cerkvi steči in jame zvoniti. To je pomagalo. V lipu je bila vasa vas po konci, vsi so hiteli, da bi župnika rešili. Pogumnejši so stopili v vežo; na klopi je še leščerba brlela, po tleh so ležale ponarejene brade, toda major je bil s svojimi pomagači že pete odnesel. Vse so mu je danes pokazali. Dekla ni mogla Zalike iz sobe zvabiti, vojaki so že hoteli vrata združiti, na to pa pride maire ter jim prav škodoželjno smejal, ko jih je videl mimo sebe bežati. "Sedaj bode gospa pač lahko mirno odpotovala", mrmljal je sam pri sebi.

"Jaz vam za dobro divjačino", pravi Dobriha.

"Kje neki?"

"Lipniški strežaj bi bil za Vas, kar kor navlača. Gospoda so zaprli, gošpa je utekla, torej nima sedaj nobenega opravka več na Lipnici."

"Toda njega gotovo major potrebuje", odgovori maire.

"Ali Vam je zaradi tega kaj ukazalo?"

"Ničesar ne! Vendar mislim, da se spodobi na Lipnico v obližju majorja loviti."

"Ni potreba na Lipnico hoditi", odvrne Dobriha. "Ob desetih bode strežaj same — tam na cesti pri vasi stal."

"To pa to! Na cesti ne bode težavno. Naj si major pa kakega družega človeka poišče, da mu bode stregel. Jaz moram novincev nabrat!"

"Torej le hitro odrinimo, da ne zadržimo", priganja Dobriha.

Nad vaso v gozdu pri cesti so vojaki z mairjem in Dobriho prezeli na svojo žrtve. Niso dolgo čakali. Kmalo se prikaže neki voz, katerega je pet ali šest mož spremjal. Tik gozda voz z voznikom postoji, možje si nekaj pošepečeo, nato pa tiko odidejo proti vasi.

Ničesar hudega se nadaje, sedel je strežaj na vozu zelo pričakujč, kak izid bode ta napad imel. Hipoma planejo iz gozda vojaki, zgrabijo in uklejeno strežajo, na to ga pa siloma gor po cesti tirajo. Strežaj je prasil, vpil, na majorja se skliceval, vse to ni nič pomagalo. Vojaki so storili, kar jim je maire vevel, maire pa ni imel zaradi strežaja nikakih ukazov. Nihče ni torej njegovega vpitja in njegovih prošenj poslušal; vojaki so ga, kakor vsacega novinca, takoj proti Ljubljani odveldi. Na vrhu gore je čakal Lovre, ki je bil za vožnjo najet. Pri meji ob cesti je sedel; strežaj ga je brž zapalil, ko je mimo njega šel. "Vse je zgubljeno", dejal mu je žalostnim glasom. "Beži domu in se skrij, da tudi tebe ne ujamejo!"

Dobriha je ostal z mairjem na cesti pri vozu. Ko so vojaki s strežajem v noči in temi izgrinilli, da ni bilo nikogar več čuti, začel je maire popraševati, kaj bi se na tem vozom zdaj naredilo. Dobriha ga prime za roko, rekoč: "Mislim, da ste z vsehom današnjega lava zadovoljni. Za plačilo storite mi pa tudi Vi ljubav! Peljite ta voz zdaj precej v vas k župniku! On ga že pričakuje. Recite mu, da mu ga ju pošljem, da je to tisti voz, katerega bode on nocoj potreboval. Prosim, ustrezite meni in župniku!"

Maire se ni prav nič obotavljaj. Sedel je na voz, ki je takoj zdržal proti vasi. Ko bi bil mož vedel, kam se je peljal, in kdo si je sprva najel ta voz, Bog zna, ako bi bil res tako postrežljiv!

"Torej le hitro odrinimo, da ne zadržimo", priganja Dobriha.

Nad vaso v gozdu pri cesti so vojaki z mairjem in Dobriho prezeli na svojo žrtve. Niso dolgo čakali. Kmalo se prikaže neki voz, katerega je pet ali šest mož spremjal. Tik gozda voz z voznikom postoji, možje si nekaj pošepečeo, nato pa tiko odidejo proti vasi.

Ničesar hudega se nadaje, sedel je strežaj na vozu zelo pričakujč, kak izid bode ta napad imel. Hipoma planejo iz gozda vojaki, zgrabijo in uklejeno strežajo, na to ga pa siloma gor po cesti tirajo. Strežaj je prasil, vpil, na majorja se skliceval, vse to ni nič pomagalo. Vojaki so storili, kar jim je maire vevel, maire pa ni imel zaradi strežaja nikakih ukazov. Nihče ni torej njegovega vpitja in njegovih prošenj poslušal; vojaki so ga, kakor vsacega novinca, takoj proti Ljubljani odveldi. Na vrhu gore je čakal Lovre, ki je bil za vožnjo najet. Pri meji ob cesti je sedel; strežaj ga je brž zapalil, ko je mimo njega šel. "Vse je zgubljeno", dejal mu je žalostnim glasom. "Beži domu in se skrij, da tudi tebe ne ujamejo!"

Dobriha je ostal z mairjem na cesti pri vozu. Ko so vojaki s strežajem v noči in temi izgrinilli, da ni bilo nikogar več čuti, začel je maire popraševati, kaj bi se na tem vozom zdaj naredilo. Dobriha ga prime za roko, rekoč: "Mislim, da ste z vsehom današnjega lava zadovoljni. Za plačilo storite mi pa tudi Vi ljubav! Peljite ta voz zdaj precej v vas k župniku! On ga že pričakuje. Recite mu, da mu ga ju pošljem, da je to tisti voz, katerega bode on nocoj potreboval. Prosim, ustrezite meni in župniku!"

Maire se ni prav nič obotavljaj. Sedel je na voz, ki je takoj zdržal proti vasi. Ko bi bil mož vedel, kam se je peljal, in kdo si je sprva najel ta voz, Bog zna, ako bi bil res tako postrežljiv!

"Torej le hitro odrinimo, da ne zadržimo", priganja Dobriha.

Nad vaso v gozdu pri cesti so vojaki z mairjem in Dobriho prezeli na svojo žrtve. Niso dolgo čakali. Kmalo se prikaže neki voz, katerega je pet ali šest mož spremjal. Tik gozda voz z voznikom postoji, možje si nekaj pošepečeo, nato pa tiko odidejo proti vasi.

Ničesar hudega se nadaje, sedel je strežaj na vozu zelo pričakujč, kak izid bode ta napad imel. Hipoma planejo iz gozda vojaki, zgrabijo in uklejeno strežajo, na to ga pa siloma gor po cesti tirajo. Strežaj je prasil, vpil, na majorja se skliceval, vse to ni nič pomagalo. Vojaki so storili, kar jim je maire vevel, maire pa ni imel zaradi strežaja nikakih ukazov. Nihče ni torej njegovega vpitja in njegovih prošenj poslušal; vojaki so ga, kakor vsacega novinca, takoj proti Ljubljani odveldi. Na vrhu gore je čakal Lovre, ki je bil za vožnjo najet. Pri meji ob cesti je sedel; strežaj ga je brž zapalil, ko je mimo njega šel. "Vse je zgubljeno", dejal mu je žalostnim glasom. "Beži domu in se skrij, da tudi tebe ne ujamejo!"

Dobriha je ostal z mairjem na cesti pri vozu. Ko so vojaki s strežajem v noči in temi izgrinilli, da ni bilo nikogar več čuti, začel je maire popraševati, kaj bi se na tem vozom zdaj naredilo. Dobriha ga prime za roko, rekoč: "Mislim, da ste z vsehom današnjega lava zadovoljni. Za plačilo storite mi pa tudi Vi ljubav! Peljite ta voz zdaj precej v vas k župniku! On ga že pričakuje. Recite mu, da mu ga ju pošljem, da je to tisti voz, katerega bode on nocoj potreboval. Prosim, ustrezite meni in župniku!"

Maire se ni prav nič obotavljaj. Sedel je na voz, ki je takoj zdržal proti vasi. Ko bi bil mož vedel, kam se je peljal, in kdo si je sprva najel ta voz, Bog zna, ako bi bil res tako postrežljiv!

"Torej le hitro odrinimo, da ne zadržimo", priganja Dobriha.

Nad vaso v gozdu pri cesti so vojaki z mairjem in Dobriho prezeli na svojo žrtve. Niso dolgo čakali. Kmalo se prikaže neki voz, katerega je pet ali šest mož spremjal. Tik gozda voz z voznikom postoji, možje si nekaj pošepečeo, nato pa tiko odidejo proti vasi.

Ničesar hudega se nadaje, sedel je strežaj na vozu zelo pričakujč, kak izid bode ta napad imel. Hipoma planejo iz gozda vojaki, zgrabijo in uklejeno strežajo, na to ga pa siloma gor po cesti tirajo. Strežaj je prasil, vpil, na majorja se skliceval, vse to ni nič pomagalo. Vojaki so storili, kar jim je maire vevel, maire pa ni imel zaradi strežaja nikakih ukazov. Nihče ni torej njegovega vpitja in njegovih prošenj poslušal; vojaki so ga, kakor vsacega novinca, takoj proti Ljubljani odveldi. Na vrhu gore je čakal Lovre, ki je bil za vožnjo najet. Pri meji ob cesti je sedel; strežaj ga je brž zapalil, ko je mimo njega šel. "Vse je zgubljeno", dejal mu je žalostnim glasom. "Beži domu in se skrij, da tudi tebe ne ujamejo!"

Dobriha je ostal z mairjem na cesti pri vozu. Ko so vojaki s strežajem v noči in temi izgrinilli, da ni bilo nikogar več čuti, začel je maire popraševati, kaj bi se na tem vozom zdaj naredilo. Dobriha ga prime za roko, rekoč: "Mislim, da ste z vsehom današnjega lava zadovoljni. Za plačilo storite mi pa tudi Vi ljubav! Peljite ta voz zdaj precej v vas k župniku! On ga že pričakuje. Recite mu, da mu ga ju pošljem, da je to tisti voz, katerega bode on nocoj potreboval. Prosim, ustrezite meni in župniku!"

Maire se ni prav nič obotavljaj. Sedel je na voz, ki je takoj zdržal proti vasi. Ko bi bil mož vedel, kam se je peljal, in kdo si je sprva najel ta voz, Bog zna, ako bi bil res tako postrežljiv!

"Torej le hitro odrinimo, da ne zadržimo", priganja Dobriha.

Nad vaso v gozdu pri cesti so vojaki z mairjem in Dobriho prezeli na svojo žrtve. Niso dolgo čakali. Kmalo se prikaže neki voz, katerega je pet ali šest mož spremjal. Tik gozda voz z voznikom postoji, možje si nekaj pošepečeo, nato pa tiko odidejo proti vasi.

Ničesar hudega se nadaje, sedel je strežaj na vozu zelo pričakujč, kak izid bode ta napad imel. Hipoma planejo iz gozda vojaki, zgrabijo in uklejeno strežajo, na to ga pa siloma gor po cesti tirajo. Strežaj je prasil, vpil, na majorja se skliceval, vse to ni nič pomagalo. Vojaki so storili, kar jim je maire vevel, maire pa ni imel zaradi strežaja nikakih ukazov. Nihče ni torej njegovega vpitja in njegovih prošenj poslušal; vojaki so ga, kakor vsacega novinca, takoj proti Ljubljani odveldi. Na vrhu gore je čakal Lovre, ki je bil za vožnjo najet. Pri meji ob cesti je sedel; strežaj ga je brž zapalil, ko je mimo njega šel. "Vse je zgubljeno", dejal mu je žalostnim glasom. "Beži domu in se skrij, da tudi tebe ne ujamejo!"

Dobriha je ostal z mairjem na cesti pri vozu. Ko so vojaki s strežajem v noči in temi izgrinilli, da ni bilo nikogar več čuti, začel je maire popraševati, kaj bi se na tem vozom zdaj naredilo. Dobriha ga prime za roko, rekoč: "Mislim, da ste z vsehom današnjega lava zadovoljni. Za plačilo storite mi pa tudi Vi ljubav! Peljite ta voz zdaj precej v vas k župniku! On ga že pričakuje. Recite mu, da mu ga ju pošljem, da je to tisti voz, katerega bode on nocoj potreboval. Prosim, ustrezite meni in župniku!"

Maire se ni prav nič obotavljaj. Sedel je na voz, ki je takoj zdržal proti vasi. Ko bi bil mož vedel, kam se je peljal, in kdo si je sprva najel ta voz, Bog zna, ako bi bil res tako postrežljiv!